

Un músic ciclista amb ànima d'escriptor

Balta Navarro (Banyoles, 1961) escriu com a mínim una poesia diària des de fa deu anys, quan va deixar la feina en una corredoria d'assegurances per centrar-se en la literatura. Des de llavors ha publicat una obra de teatre, un poemari i tres novel·les. Apassionat del ciclisme, des del 2016 canta i toca la guitarra amb el duo *Strawberry Friends*.

>> Balta en una de les seves sortides amb bicicleta de muntanya.
(Foto: ARXIU BALTA NAVARRO)

Text > JOSEP PASTELLS

«**A**mb les assegurances guanyava molts diners, però també em cremava molt. Estar en una empresa i haver de sentir el seu diàleg, el que els companys esperaven de la vida, se'm va fer insuportable», explica Balta Navarro en recordar aquella etapa. Malgrat això, hi va treballar molts anys, a la corredoria. «Èrem a Girona i, com que els donava el que em demanaven, podia anar a la meua. Però hi va haver un moment que volien més i jo em sentia incapaç de seguir. Vaig aguantar fins que em van fer fora; si no, no hauria cobrat res», argumenta. Quan el director de recursos humans li va dir que havia de donar-li una mala notícia, ell es va limitar a preguntar: «Quan?». L'altre, que s'esperava una reacció molt diferent, va quedar ben desconcertat en veure que Navarro s'alegrava que el despatxessin. «Després de signar els papers, els vaig dir que havia estat molt bé, els vaig donar les gràcies i em vaig acomiadar», relata amb un somriure.

D'entrada, es va agafar un any sabàtic. «Amb els diners de la indemnització vaig estar un any sencer sense fotre brot. Vaig anar a la Toscana amb cotxe. Acabava de llegir *Cartes d'Itàlia*, de Josep Pla, un llibre deliciós que em va impulsar a resseguir el camí que havia fet ell. Em va impressionar, sobretot, la capella dels Reis Mags del palau Mèdici-Riccardi de Florència, on hi ha un dels primers quadres amb perspectiva de la història de l'art: la *Processó dels Reis Mags, de Benozzo Gozzoli*», comenta. En tornar a Banyoles, va decidir que es dedicaria a escriure. Ben aviat, però, va constatar que per pagar les factures li caldria una altra feina. «Vaig començar a treballar de cambrer, a mitja jornada, al bar del gimnàs Triops», apunta. «Amb això podia anar fent i, sobretot, podia escriure. Per a mi és una necessitat diària, però en el cas dels poemes no tinc cap

>> Tocant la guitarra en un assaig. (Foto: ARXIU BALTA NAVARRO)

mèrit. Simplement em venen al cap, sovint als vespres. A vegades els faig a partir d'una paraula, una sensació o una foto. Em surten a raig i els reviso poc», afirma. Vegem-ne un exemple agafat a l'atzar. El 7 d'abril del 2019, escrivia: «Absurd, | soc gra de sorra | en una infinita platja | viatjant d'un a altre lloc | segons el vent que em bat; | la vida és un instant | de calma | entre llevant | i tramuntana».

Malgrat que cada dia penja una poesia a la seva pàgina de Facebook, de moment només ha publicat un poemari en paper, amb dibuixos de Paco Daranas, *Afortunada dissort*, que, com les seves dues últimes novel·les, *Dessota del freixe* i *Contacte terminal*, ha estat editat a través d'Amazon. «És un sistema que em va bé. A la gent que em diu que no em comprarà cap llibre a Amazon li pregunto si posa gasolina a Repsol o si compra a Decathlon. Els faig notar les seves contradiccions», subratlla. També és autor de l'obra de teatre *El grand prix dels miserables*, estrenada el 2003, i de les novel·les *Travessia* (2011) i *El préstec* (2015), ambdues publicades per l'editorial El Toll. «Escric perquè una xicota que vaig tenir em va dir que era incapaç d'acabar una novel·la», confessa. «Per demostrar-li que s'equivocava en vaig escriure una que, amb la perspectiva d'ara, em sembla molt fluixa i que, per tant, no publicaré mai. Després en vaig fer una altra, encara inèdita, que està força més bé. De fet, un director banyolí en va fer un guió cinematogràfic, però el projecte no va reeixir», assenyala.

Veganisme, amor i meditació

Tot i que és antisistema, no es pot permetre anar a viure a la muntanya. «Ja m'agradaria, però seria complicat perquè no puc matar animals. Soc vegà. No menjo carn ni peix des d'un dia que vaig mirar una vedella cara a cara», explica. Es declara sentimentalment immadur: «Quan tinc una història amb una dona reclamo amor, massa amor. Això m'ha passat factura moltes vegades, sobretot quan la dona m'ha interessat. A més, quan m'expressen el seu desig de fer niu, fujo corrent. De tota manera, el vuitanta per cent dels meus poemes d'amor estan dedicats a una sola persona, i ella ho sap», revela. La influència de les dones en la seva vida és innegable: «Una antiga xicota em va regalar *El poder de l'ara*, d'Eckhart Tolle. Malgrat que soc totalment enemic dels llibres d'autoajuda, llegir-lo em va anar molt bé per deixar d'angoixar-me pel futur i el passat. Sempre que puc medito».

No està especialment satisfet de la seva obra literària; pensa que pot fer-ho més bé. «Per a mi, el millor que he fet fins ara és *Dessota del freixe*, escrita pel meu jo de quinze anys. Hi parteixo de noms i records reals, però manipulo la història. L'última novel·la, *Contacte terminal*, és un intent de ser més popular; és la primera vegada que no escric en primera persona», remarca en parlar d'una obra en què, malgrat estar ambientada al segle XXI, no hi surt cap telèfon mòbil.

A banda de l'escriptura, també l'apassionen el ciclisme, que practica gairebé cada dia des fa vint anys («acostumo a anar sol; la sensació d'estar un dia de cada dia enmig del

«Per a mi, el millor que he fet fins ara és *Dessota del freixe*. L'última novel·la, *Contacte terminal*, és un intent de ser més popular»

>> Balta Navarro, somrient mentre fulleja la seva última novel·la.

(Foto: JOSEP PASTELLS)

bosc és impagable», remarca), i la música: juntament amb Tomàs González, integra Strawberry Friends, un duet de guitarristes i cantants que només interpreten temes dels Beatles.

«Visc a la meua manera, m'agrada ser com soc, anar descobrint què vull de la vida. Tinc clar que continuaré escrivint i tocant. Ara m'estic reciclant una mica de cara al blues; arriba una edat en què has de fer blues», conclou.